

[Statsministeren.]

Maade — hvis de da forlanger et bestemt Svar paa dem fra min Side —, at de ikke kan gøres til Genstand for saa vidt drevne Fortolkninger.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har igen i sin anden Tale stillet mig en Række lige saa svævende og ubestemte Spørgsmaal, som jeg ikke vil kunne svare paa, inden jeg faar at vide, hvad det ærede Medlem egentlig mener. Jeg skal imidlertid gerne endnu en Gang sige, hvad Regeringens sønderjyske Politik er, og jeg skulde tro, at selv om man maaske ikke mener at kunne gaa med til den, er min Formulering dog betydeligt baade kortere og klarere end det, de ærede Medlemmer har anført som deres Politik.

1) Vi vil ingen Magt- eller Voldspolitik, men at national Selvbestemmelsesret skal være afgørende for Grænsedragningen. 2) En Afstemning i Dag skal ikke kunne være afgørende for, hvorvidt Sydslesvig skal høre til Danmark eller ej. 3) Et energisk Arbejde fra Regeringens og det danske Folks Side, saa vidt vi raader for det, for at skabe Frihed for det nationale, folkelige og kulturelle Arbejde i hele Sydslesvig og ikke blot inden for det danske Mindretals Omraade, og 4) en afgørende Afstemning efter et Aaremaal om Landsdelens Tilhørsforhold. Det er kort vor Politik i Dag. Det er den, vi vil arbejde for. Hvor meget man kan naa, er en Sag for sig. Vi er ikke enebestemmende. Der er Kræfter, og stærke Kræfter, baade inden for Landet — vi er som bekendt en Mindretalsregering og kan ikke gaa ind i en Politik heller paa dette Omraade, som vi ikke føler os forvissede om at vi har Rigsdagens Tilslutning til —, men ogsaa, hvad enhver ved, Kræfter uden for Landet, som betyder meget i dette Spørgsmaal.

I øvrigt har jo ogsaa jeg i denne Sag stillet ganske enkelte Spørgsmaal til de ærede Ordførere, og de er jo i hvert Fald forsøgt besvaret. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft svarede, efter at have taget mange Forbehold, ogsaa Forbehold, som efter min Mening var helt upaakrævede, fordi ingen jo tænker sig en Forening med nogen Del af Sydslesvig, hvis de nuværende Forhold fremdeles er til Stede. Men det ærede Medlem sagde jo alligevel ja til det Spørgsmaal, jeg havde stillet: under bestemte Be-

tingelser vilde han mene, at Sydslesvig retteligt hørte os til. Den klare Stilling trods alle Forbehold takker jeg for. Men det ærede Medlem er jo ogsaa klar over, at Sætningen: „Grænsen ligger fast“ i den Betydning, at den ikke kan forandres, dermed er forladt. (*Hans Hedtoft*: Der stod mere end „Grænsen ligger fast“ i den første Regeringsudtalelse!). Det har jeg fuldstændig gjort Rede for. Det ærede Medlem har ogsaa ment, at det var en ensidig Fortolkning, og deri er jeg enig med ham. Jeg har ogsaa sagt, at „Grænsen ligger fast“ er et Citat, men løsrevet fra sin Sammenhæng, saaledes at en stor Del af Offentligheden har faaet det Indtryk, at det var det centrale deri, og det er jo i hvert Fald nu fra Socialdemokratiets Side tilkendegivet, at den Opfattelse har de ikke, og som sagt, det takker jeg for.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte sig ogsaa om det sydslesvigske Spørgsmaal. Han oplæste sit Partis Program paa dette Omraade, og det er saa nogenlunde at faa Forstand af, men han tilføjede en lang Række Udtalelser — jeg tør ikke sige for egen Regning, for han talte jo paa Partiets Vegne, og de var baade lange, og jeg havde nær sagt ogsaa trange.

Der var en Mængde Forbehold og Indrømmelser, men det var mig ikke muligt, hverken ved at høre dem eller ved senere at læse dem, at blive fuldstændig klar over, hvad det ærede Medlem egentlig mente. Det var for mig en Høstak, hvori man ikke var i Stand til at finde den Knappenaal, som man skulde have fundet, og derfor ved man ikke, om den er der. Jeg skal ikke gennemgaa disse spaltelange Udtalelser, men bare citere en kort Passus deraf, som synes mig at være karakteristisk. Der er Tale om Sindelagsændring, og saa siger det ærede Medlem:

„Skulde en saadan Sindelagsændring vise sig, skulde det virkelig være rigtigt, hvad mange i Dag vil tvivle om, at Befolkningen har ændret sin Anskuelse, virkelig har skiftet nationalt Sindelag, da vil vi ogsaa med Glæde se paa en saadan Udvikling og vil paa samme Maade, som det er gjort af den forrige Regering, støtte enhver Bestræbelse for, at den sydslesvigske Befolkning, Mindretallet saavel som Flertallet, kan faa Ret til at leve